

KINTA KOLUMNA

L'ART DE NO GOVERNAR TOT DIENT EL CONTRARI

L'ajust econòmic més significatiu de la història de la humanitat

En el moment d'escriure aquest article, penso en Che, boludo, quilombo... l'argentí no parla l'espanyol, parla el casteCHano. Potser per això el seu president només té serradures al cervell mentre lo més granat de la societat alça la senyera de la revolta. Les universitats s'aixequen contra Javier Milei per exigir un augment de pressupostos i salaris davant la inflació.

Estudiants i professors es van manifestar massivament el dimecres 2 d'octubre, però l'ultraliberal Milei s'aferra a les seves retallades en despesa pública. Els universitaris canten a do de pit que: "Sense educació per a la gent, no hi haurà pau per al govern!" són prou raonables per manifestar-se i alhora intentar fer pedagogia ja que per anar endavant la universitat ha d'estar plena de fills de treballadors proclama la multitud defensant l'ensenyament superior als carrers de Buenos Aires.

La resposta del president d'extrema dreta Javier Milei va arribar ràpidament i a través del butlletí

oficial: Veto a la llei aprovada pel Senat destinada a augmentar els sous dels professors universitaris. Davant això els sindicats decideixen recolzar els universitaris i exigir la proclamació d'una emergència pressupostària a la universitat. Es tracta, doncs, de defensar el pressupost de la universitat, congelat per al 2024 al nivell del 2023, malgrat la inflació descontrolada.

Els sous dels professors universitaris no donen per a viure (un principiant guanya uns 600 euros al mes) i una llei, ja aprovada pel Senat, que hauria de fer una revaluació quinzenal del pressupost no agrada a Milei. Aquest home viu en una altra galàxia... Argentina 2024, 52,9% de

la població per sota del llindar de pobresa, brutal devaluació de la moneda (més del 50%) i recessió han augmentat la precarietat i el 18,1% es troba en pobresa extrema. La popularitat de Milei, que tenia entre el 45 i el 50 per cent d'opinions positives fa dos mesos, ha caigut deu punts.

Els argentins voten amb el cul, però l'educació pública superior és una font d'orgull per gairebé totes les tendències. Es va fer lliure el 1949, sota la primera presidència del populista Juan Perón, i va acollir diverses generacions d'estudiants d'entorns desfavorits. Llavors el país es va convertir en una potència en recerca fins el punt de ser el país sud-americà amb més premis Nobel de ciència.

Però, el president és al·lèrgic a tot això i considera que les universitats són caus de comunistes que adoctrinen els estudiants amb un cost que l'Estat no pot pagar. A la xarxa X, Javier Milei va multiplicar els missatges expressant la seva indignació per la presència dels líders de l'oposició a les manifestacions, i qualifica els participants de paràsits.

Entre missatge i missatge contra els seus conciutadans va trobar temps per rebre durant dues o tres hores un dels seus admiradors: Jordan Belfort, l'antic agent de borsa novaioquès que va inspirar la pel·lícula *El llop de Wall Street*.

Quan el va acomiadar, molt inspirat, va decidir tancar l'hospital Laura Banaparte sense més. Que hi ha malalts internats? A la bassa. Que hi ha personal sanitari que hi treballa? A la bassa. I així un dia, una setmana, mesos... que va tancant tot el que se li posa per davant.

La raó profunda, però és que ell és mira en lupa la lletra petita per trobar l'enemic interior. Per exemple, en aquest hospital hi ha internada una tal Sofia, la única sobrevivent de la massacre de Barracas, on tres lesbianes van se cremades fins a morir. Llavors una sobrevivent és una nosa de més que cal fer desaparèixer.

La pregunta que ens fem sobre aquest místic president és la següent: sinó fos tan creient i esotèric faria el mateix, o molt pitjor?